

R o m e o

Versus

J u l i e t

Μαρία Ν Κίτρα

ΠΡΩΤΗ ΠΡΑΞΗ

Σκηνή 1^η

Μουσική... Αυλαία κλειστή. Εμφανίζεται ξαφνικά και απότομα ο αφηγητής μέσα από τις κουίντες... Ο Ρωμαίος και η Ιουλιέτα είναι ήδη στη σκηνή παγωμένοι.

Αφηγητής

Τσα! Σας τρόμαξα ε; Έχουμε ΚΑΙ στοιχεία θρίλερ στο έργο!

*(Ακούγεται μια βαριά αντρική φωνή από μέσα:) **Αν κρίνουμε από την εμφάνισή σου!!!...***

Αφηγητής

Ποταπός, απλήρωτος κομπάρσος! ... Μουσική παρακαλώ...

Ποιος δε γνωρίζει ερωτώ

Κι ευθύς αμέσως απαντώ

Μια αγάπης ιστορία

Για έναν κύριο και μια ... κοπέλα!

Που Ρωμαίο τον (ε)λένε

Μα οι ρέγκες τον .. ψιλοδακρύζουν

Γιατί αγάπησε με πάθος

Την Ιουλιέτα δίχως ... λίπος!

Το ζευγάρι γκρινιάζει στον αφηγητή

Ρωμαίος

Θα μας πάρει ώρα η αφήγηση;

Ιουλιέτα

Με πόνεσαν οι γαμπούλες μου...

Ρωμαίος

Αχ, ψυχούλα μου εσύ!

Αφηγητής

Μα τα σόγια τους χτυπιούνται
Που αιώνια μισούνται
Σαν τον σκύλο με γατί
Κι ας μην ξέρουν το ... why!!!

Βγαίνουν στη σκηνή – από τη μία πλευρά - οι μητέρες του Ρωμαίου και της Ιουλιέτας και από την άλλη οι πατεράδες ...παγώνουν.

Αφηγητής

Αααχ! Μα ο Ρωμαίος δεν αντέχει
Την Ιουλιέτα δική του να μην έχει
Κι έτσι αγόρασε απ το φαρμακείο...
Θανατηφόρο δηλητήριο
για ... να πιούμε (δείχνει τα δύο του δάχτυλα)

Ο αφηγητής παραμερίζει Ο Ρωμαίος κι η Ιουλιέτα «ξεπαγώνουν»...

Ιουλιέτα

Ω Ρωμαίε, Ρωμαίε, γιατί να είσαι ο Ρωμαίος (...χαμηλόφωνα στο κοινό)
και να μην είσαι ένα όμορφο, γυμνασμένο ορφανό και πλούσιο αγόρι
δηλαδή;

Ρωμαίος

Ω πανέμορφη κόρη, φεγγάρι τ' ουρανού μου, φως των ματιών μου, δεν
πάει άλλο. Πρέπει να δώσουμε ένα τέλος σ' αυτό το μαρτύριο. Αφού δεν
μπορούμε να είμαστε μαζί στη ζωή ας είμαστε ενωμένοι για πάντα στο
θάνατο.

*Ο Ρωμαίος βγάζει ένα μπουκαλάκι με δηλητήριο. Το ανοίγει και οι αναθυ-
μιάσεις τους ζαλίζουν. Η Ιουλιέτα ζορίζεται...*

Ιουλιέτα

Εεεε, μήπως είσαι λίγο υπερβολικός, αγαπημένε μου; Μήπως έστω και τόσο δα τα παραλές;

Ρωμαίος

Ωωωω, μακάρι τα λόγια σου να ήταν αληθινά. Μα κοίτα και μονάχη σου, με τους υπέροχους καστανούς οφθαλμούς σου...

«Ξεπαγώνουν» οι γονείς, ένα – ένα ζευγάρι, κι ο αφηγητής πατάει κουμπιά από τηλεκοντρόλ προς το μέρος τους

Πατέρας Ρ

Ετοιμάσου να πεθάνεις, σκύλε Καπουλέτε. Τα βόλια μου θα τρυπήσουν κάθε ζωτικό σου όργανο!

Πατέρας Ι

Φύλαξε τα λόγια σου ποταπό υποκείμενο, που ρίξατε τα δίκτυα σας στην αγνή μου θυγατέρα.

Πατέρας Ρ

Λέγε ό,τι θες Σταλόνε στη σύνταξη, μα τα τελευταία σου λόγια θα είναι τα βογκητά σου καθώς θα σε σφάζω σαν ζώο...

Πατέρας Ι

Με κάνεις και γελώ, μα άκου τούτο, αχρείε Μοντέγε. Το πλαδαρό σου κορμί θα γεμίσει τρύπες κι όταν θα πίνεις νερό θα μοιάζεις με σουρωτήρι!!!

Πατέρας Ρ

Τα λόγια είναι περιττά κι εκτός αυτού μούδιασε το χέρι μου να σε σημαδεύω, γι' αυτό ετοιμάσου να πεθάνεις...

Πατέρας Ι

Γεννήθηκα έτοιμος, όχι όμως για να πεθάνω, αλλά για να σε σφάζω στο γόνατο! Φυλάξου...

Οι πατεράδες κάνουν έναν κύκλο σημαδεύοντας ο ένας τον άλλο και μετά ... ξιφομαχούν με τα πιστόλια!!! Ο αφηγητής πατάει το κοντρόλ και παγώ-

νουν οι άντρες και κατόπιν πατάει άλλο κουμπί στο μέρος των γυναικών όπου ξεπαγώνουν με τη σειρά τους...

Μητέρα Ρ

Αν νομίζεις αγαπητή μου ότι ο κανακάρης μου είναι για τα δόντια της ξεπλυμένης και γεμάτη φακίδες θυγατέρας σου, είσαι πολύ γελασμένη!

Μητέρα Ι

Κράτα το χαλβά μπέμπη σου στην κούνια του χρυσή μου και νανούριζε τον μέχρι να πέσει σε χειμερία νάρκη!

Μητέρα Ρ

Τα λες από το φθόνο σου όλα αυτά, μια και η χλωμή σου κόρη μεγάλωσε με μια παραμάνα!

Μητέρα Ι

Οι προσβολές σου δεν με αγγίζουν κι αν θες να ξέρεις η κόρη μου είναι η πιο πολυπόθητη νύφη σε όλη τη Βερόνα!

Pause από τον αφηγητή

Αφηγητής

Και σαν να μην έφταναν αυτά
Δάκρυα πόνου κυλούν ... ζεστούτσικα
Απ την πρώην του ωραίου...
Ε, ποιου άλλου βρε;... Του Ρωμαίου

Εμφανίζεται κλαίγοντας η Ροζαλίνα και περιφέρεται δεξιά κι αριστερά...

Ροζαλίνα

Πώς μου το έκανε εμένα αυτό; Εμένα! Την πανέμορφη – κατά γενική ομολογία – Ροζαλίνα, ανιψιά του Καπουλέτου και πρώην, πρώην, ΠΡΩΗΝ! αγαπημένη του Ρωμαίου.... Πώς θα τον αντέξω τέτοιον πόνο; Να πάρω κανένα νιεπόν; Όχι! Μήπως να πάω να πεθάνω; Τι λες, μωρέ! Να πάω να τον σκοτώσω; Κι αυτόν κι αυτή μαζί; Α πα, πα, πα, θα χαλάσω τα νύχια μου... Γιατί; Γιατί μου το έκανες αυτό...

Αφηγητής

Τα πράγματα αγαπητοί μου δεν είναι απλά

Κι ο πρώην της Ιουλιέτας κατρακυλά

Πίνει, μεθάει και τρεκλίζει

Κι από μονά όλα τα λέει... δύο φορές! (δείχνει δύο δάχτυλα)!

Και καθώς κλαίει απαρηγόρητη ο Ροζαλίνα, μπαίνει φουριόζος ο Πάρις στη σκηνή με ένα σπαθί στο ένα χέρι και μια μποτίλια στο άλλο...

Πάρις

Πού, πού, είναι το κάθαρμα; Πού, πού κρύβεται ο δειλός; Θα, θα τον κόψω σαν φέτες από φιλέτο μο-μο-σχάρι νουά ...Κυρά, μήπως είδες κά-κά-ποιον γελοίο να κρύβεται στα δε-δέντρα;

Ροζαλίνα

Ασε με στον πόνο μου... γοητευτικό αγόρι. Είμαι βουτηγμένη στη δυστυχία...

Πάρις

Μα γιατί ό-ό-μορφη κυρά; Ποιος τόλμησε να πι-πι-κράνει αυτήν την οπ-οπ - τασούλα που βλέπω μπρος μου;

Ροζαλίνα

Όμορφα τα λόγια σου, μα δεν βρίσκω παρηγοριά στο άκουσμά τους... Πες μου όμως το όνομά σου... να το πάρω μαζί μου στον άλλο κόσμο...

Πάρις

Με – με - με φωνάζουν Πα-Πάρη!

Ροζαλίνα

Δε νομίζω να το πάρω μαζί μου στον άλλο κόσμο!

Πάρις

Με πα-παρεξήγησες... Δε δε με λένε Πα-πάρι με λένε... πα –πα

Ο αφηγητής πατάει pause

Αφηγητής

΄Αστο, Παρούλη, θα χρονίσουμε...

΄Ετσι που λέτε φίλοι μου...

΄Ολα κρέμονται από μια κλωστή...

Μπαίνει φουριόζα η παραμάννα της Ιουλιέτας φωνάζοντας

Παραμάννα

Κυρία, κυρία, αφέντη...

Αφηγητής

...και μια βελόνα!

Παραμάννα (του αγριοκοιτάζει)

Παραμάννα, άσχετε!

Αφηγητής

Το ίδιο είναι!!!

Παραμάννα

Αφέντη, κυρά, έχω δυσάρεστα νέα... και τα δυσάρεστα πιάνουν και σας
(απευθύνεται στους γονείς του Ρωμαίου)

Και οι 4

Τι συμβαίνει;

Παραμάννα

Η Ιουλιέτα...

Μητέρα Ι

Τι έπαθε η κουκλίτσα μου;

Παραμάννα

Και ο Ρωμαίος...

Μητέρα

Τι έπαθε το αγόρι μου;

Παραμάννα

Πήραν...

Πατεράδες

Τα βουνά;

Παραμόνα

Δηλητήριο!!!

Εκείνη την ώρα πέφτουν κάτω ο Ρωμαίος και η Ιουλιέτα ενώ ο Πάρις και η Ροζαλίνα χτυπούν τα χέρια θριαμβευτικά

Και οι 4

Γιατί;

Παραμόνα

Γιατί δεν τους αφήνετε να ζήσουν μαζί

Και οι 4

Όχι!!!

Παραμόνα

Όμως... υπάρχει ελπίδα ακόμη...

Και οι 4

Ελπίδα;

Παραμόνα

Σιγά καλέ, με ξεκουφάνατε

Πατέρας Ι

Λέγε γρήγορα μωρή καρφίτσα γιατί θα πάθω εγκεφαλικό

Παραμόνα

Παραμόνα είπαμε

Πατέρας Ρ

Το ίδιο είναι. Λέγε!

Παραμόνα

Να, μου έδωσε αυτό το αντίδοτο ο πατήρ Λαυρέντιος. Είπε, πως αν το πουν μέσα στα πρώτα 30 λεπτά θα γίνουν καλά!

Μητέρα Ι

Αχ, Παναγιά μου...

Μητέρα Ρ

Και πόση ώρα έχει περάσει από τότε που το ήπιαν;

Πετάγεται ο αφηγητής μπουκωμένος ...

Αφηγητής

25 λεπτά! Ίσα που προλαβαίνετε...

*Κλείνουν τα φώτα... Μουσική... χορογραφία από όλους....Κλείνουν τα φώ-
τα...*

Σκηνή 2^η

Οι θεατές χειροκροτούν (!) Ανάβουν τα φώτα και είναι μόνο ο αφηγητής στη σκηνή μπροστά και το ζευγάρι λιπόθυμο στον καναπέ από πίσω...

Αφηγητής

Τέλος το χειροκρότημα

Γιατί υπάρχει ένα ερώτημα:

Το be κανείς or not to be;

Ο πατήρ Λαυρέντιος πότε θα ... μπουκάρει;

Ακούγονται καμπάνες. Εμφανίζεται ο Λαυρέντιος

Λαυρέντιος

΄Αιντε τεκνό μου...

Αφηγητής

Τέκνον μου θέλετε να πείτε...

Λαυρέντιος

Σαφώς! ΄Αιντε τέκνον μου, πήγαινε μέσα να πω κι εγώ καμιά ατάκα!!!

Αναλαμβάνω εγώ από δω και πέρα.

Αφηγητής

Συγχώρα με πάτερ Λαυρέντιε, αμάρτησα...

Λαυρέντιος

Πέρνα παιδί μου αύριο απ το ναό να εξομολογηθείς και φρόντισε να νηστεύσεις. Πάω τώρα, γιατί έχω δουλειά. Πρέπει να σώσω δυο αθώα παιδιά...και να τα παντρέψω.

Αφηγητής

Τώώώρα, τα' σωσες!!! Καλά πάτερ, πάω, αλλά εγώ δε νηστεύω. ΄Εχω παραγγείλει πίτσα στα παρασκήνια!

Λαυρέντιος

Την ευχή μου να' χεις παιδί μου!

Αφηγητής (φεύγοντας)

΄Ο,τι πεις!!!

Ο αφηγητής φεύγει απ' τη σκηνή κι ο Λαυρέντιος πάει πίσω όπου ο Ρωμαίος κι η Ιουλιέτα είναι λιπόθυμοι.

Λαυρέντιος

Ξυπνήστε παιδιά μου, ώρα για το αντίδοτο... (καμία ανταπόκριση) ... Ελάτε τέκνα μου και μας βλέπει το κοινό.... (τίποτα) ... Σηκωθείτε βρε κι έχω ραντεβού με τον πάπα της Ρώμης για μπιρίμπα! (ροχαλίζουν)... Τι σκατά σήμερα...

Μπαίνουν στη σκηνή οι γονείς του Ρωμαίου και της Ιουλιέτας έντρομοι, μιλώντας και τσακώνοντας μεταξύ τους μέχρι που πλησιάζουν το Λαυρέντιο και τα λιπόθυμα παιδιά τους. Οι γυναίκες ουρλιάζουν με το θέαμα που αντικρίζουν

Πατέρας Ι

Κορούλα μου... ξύπνα... Ξύπνα μικρό μου κι άκουσε... κάποιο μινόρε της αυγής...

Πατέρα Ρ

Γιε μου... είναι αβάσταχτος ο πόνος μου καλέ μου...

Μητέρα Ι

Ύοοοοχι... δε με χωράει ο τόπος... Άνοιξε πέτρα για να μπω...

Μητέρα Ρ

Αγόρι μου, αγόρι μου, γλυκό και τραγανό σαν καραμέλα... γιατί, γιατί, γιατί...

Λαυρέντιος

Ησυχάστε τέκνα μου, ησυχάστε σας παρακαλώ...

Μητέρα Ρ + Μητέρα Ι

(έκπληκτες) Ποιο είναι αυτό το τεκνό;

Τις αγριοκοιτάζουν οι άντρες τους κι αρχίζουν πάλι το κλάμα...

Παραμάννα

Πάτερ, έχω το αντίδοτο. Να τους το δώσω;

Πατέρας P

Όχι, διάβασε τις παρενέργειες πρώτα! Δώσ' το, μωρή κόπιτσα που ρωτάς κιόλας.

Παραμάννα

Παραμάννα είπαμε!

Πατέρας I

Το ίδιο είναι. Ενάμιση λεπτό μας απομένει μονάχα.

Λαυρέντιος

Μια στιγμή, τέκνα μου. Προτού δώσουμε το αντίδοτο σ' αυτά τα δύο δυστυχισμένα παιδιά θα πρέπει, ενώπιον Θεού και κοινού φυσικά, να υποσχεθείτε πως θα τους αφήσετε να παντρευτούν και να ζήσουν μαζί χωρίς να τους κάνετε μαύρη τη ζωή...

Πατέρας P

Τι λέει ρε ο τραγόπαπας! Ξέχασέ το μεγάλε!

Μητέρα I

Αυτό είναι σκέτη κόλαση!

Μητέρα P

Ναι, όντως, ο παπάς είναι σκέτη κόλαση!

Την αγριοκοιτάζουν...

Μητέρα P

Εεεε, εννοώ πως η κατάσταση είναι σκέτη κόλαση!

Λαυρέντιος

Ε τότε τέκνα μου, αφού δε μετανοείτε, δεν υπάρχει άλλη λύση από το να αφήσω αυτά τα δύο νέα, όμορφα κι αθώα παιδιά να οδηγηθούν σε... 15 δευτερόλεπτα στον παράδεισο...

Οι γονείς κοιτάζονται μεταξύ τους και μурμουράνε ανήσυχοι και αναποφάσιστοι

Λαυρέντιος

14...13...12...11...

Παραμάννα

Αχ, αφέντη, κυρά, σας παρακαλώ, είναι κρίμα, δεν το βλέπετε; Αφήστε αυτά τα δύο παιδιά να ζήσουν τον έρωτά τους και παραμερίστε την έχθρα σας για χάρη τους... Μη χάσω κι εγώ τη δουλειά μου ως πινέζα!

ΟΛΟΙ

Παραμάννα είπαμε!

Παραμάννα

Το ίδιο είναι!

Λαυρέντιος

10...9...8...7

Πατέρας Ρ

Γαμώτη μου

Πατέρας Ι

Το κέρατό μου

Μητέρα Ι (*χαμηλόφωνα...*)

Πού το θυμήθηκε τώρα το κέρατο...

Λαυρέντιος

6...5...4...

Μητέρα Ι

Δώστε το αντίδοτο στην κόρη μου!

Μητέρα Ρ

Το αγόρι μου θα πιει πρώτο!

Λαυρέντιος

3...2...

Πατέρας Ρ

Το βιολί του αυτός! Γρήγορα πάτερ!

Πατέρας Ι

Δώσ' τους το αντίδοτο!

Ο Λαυρέντιος παίρνει το μπουκαλάκι απ την παραμάννα αλλά έχει κολλήσει το καπάκι και δεν ανοίγει...

Λαυρέντιος

Μα τι σκατά... Γιατί δεν ανοίγει;

Ακούγεται ηχητικό τέλος χρόνου

Λαυρέντιος

Ωωω όχι! Δεν προλάβαμε!

Οι μητέρες αρχίζουν να κλαίνε, οι πατεράδες είναι συντετριμμένοι ενώ παράλληλα εξαπολύουν ευθύνες και κατηγορίες ο ένας στον άλλο. Ο παπάς έχει στην αγκαλιά του την παραμάνα και την παρηγορεί κάπως πιο τρυφερά... Εντωμεταξύ... ο Ρωμαίος κι η Ιουλιέτα αρχίζουν να ξυπνάνε....

Ρωμαίος

Μα τι συμβαίνει εδώ;

Ιουλιέτα

Τι φασαρία είναι αυτή;

Η παραμάνα τους κοιτάζει έκπληκτη

Παραμάνα

Θαύμα, θαύμα, θαύμα!!!

Λαυρέντιος

Κι εσύ θαύμα είσαι, τέκνον μου!

Παραμάνα

Τι λες, πάτερ; Τα παιδιά είναι ζωντανά! Κοίτα και μόνος σου!

Λαυρέντιος

Ρωμαίο! Ιουλιέτα! Τι σκατά! Είστε ζωντανοί;

Οι γονείς γυρίζουν έκπληκτοι και βλέπουν ζωντανά τα παιδιά τους. Ορμάνε να τα αγκαλιάσουν φωνάζοντας «θαύμα - θαύμα»...

Πατέρας Ι

Κοριτσάκι μου, είσαι καλά;

Μητέρα Ι

Αγάπη μου, συγχώρα μας!

Ιουλιέτα (*ζαλισμένη ακόμη απ τις αναθυμιάσεις*)

Πολλή φάση μιλάμε! Έχω δύο μαμάδες, δύο μπαμπάδες...

Ρωμαίος (*ζαλισμένος*)

Ωωωωω, και δύο παπάδες!

Πατέρας Ρ

Γιε μου, γύρισες απ τον άλλο κόσμο;

Μητέρα Ρ

Λεβέντη μου, γιόκα μου, είσαι χλωμός. Πρέπει κάτι να φας!

Λαυρέντιος

Λοιπόν τέκνα μου, ελάτε όλοι εδώ γιατί ήρθε η ώρα να παντρέψω αυτά τα δύο αθώα παιδιά

Γονείς

Ωωωωxxx!

Ο Ρωμαίος κι η Ιουλιέτα που δεν έχουν καταλάβει και πολλά γελάνε ηλιθίως...

Ρωμαίος

Να παντρευτούμε; Χα, χα, πολύ καλό! Γουστάρω!

Ιουλιέτα

Αχ τι ωραία. Θα ζήσουμε μαζί αγαπημένε μου!

Ρωμαίος

Ωωωωω, ναι ψυχούλα μου. Και τίποτα δε θα μας χωρίσει παρά μόνο ο θάνατος!!!

Ιουλιέτα

Βρε λύσσα με το θάνατο. Υπάρχουν και τα διαζύγια χρυσέ μου...

Λαυρέντιος

Τέκνα μου, μην καθυστερούμε. Πρέπει να παντρευτείτε προτού μετανιώσουν οι γονείς σας. Ελάτε...

Μα δε φοράω νυφικό.

Δίκιο έχει η κόρη μου.

Ούτε έχουμε φτιάξει λίστα γάμου.

Πολύ σωστά αγοράκι μου.

Μήπως να περιμένουμε κάνα - δύο χρόνια να οργανωθούμε πρώτα;

Και λίγα λες. Εγώ προτείνω σε καμιά πενταετία από τώρα να ορίσουμε τους αρραβώνες.

Ωωω, Ρωμαίε μου δεν είναι γραφτό να ζήσουμε μαζί τελικά!

Ωωωωω, το βλέπω κι εγώ μικρό μου λαβωμένο περιστέρι. Γι' αυτό ας πιούμε το πικρό αυτό δηλητήριο να τελειώνουμε...

Ο Ρωμαίος ανοίγει το μπουκαλάκι και πάει να πιει

Մոդոդոդոդոդո

Σίριαλ καταντήσαμε. ΛΟΙΠΟΝ;

Λοιπόν. Τα παιδιά θα παντρευτούν. Τέλος!

Ας είναι... για το καλό των παιδιών.

Πατέρας Ι

Κι εμείς θα παραμερίσουμε την έχθρα μας.

Μητέρα Ι

Ας είναι... για το καλό των παιδιών.

Παραμάννα

Αχ τι ωραία! Θαύμα, θαύμα!

Λαυρέντιος

Κοντά μου θα δεις πολλά θαύματα! ... Μπράβο, τέκνα μου. Πήρατε τη σωστή απόφαση. Λοιπόν, ραντεβού την Κυριακή στις έξι ακριβώς στο ναό μου για να τελέσουμε τους γάμους.

Πατέρας Ρ

Πάμε κι εμείς. Έχουμε πολλά να κάνουμε. Έλα, γιε μου

Ρωμαίος

Ωωω πατέρα, σ ευχαριστώ. Σου χρωστώ αιώνια ευγνωμοσύνη

Μητέρα Ρ

Πρώτα θα σε ταΐσω λίγο γιατί θα αδυνατίσεις μετά το γάμο, είναι σίγουρο...

Ρωμαίος

Ναι, μανούλα μου, ό,τι πεις. Έχε γεια, αγαπημένη μου. Θα σε δω σε λίγες μέρες... Σε αγαπώ!

Ιουλιέτα

Φιλάκια Ρωμαίε μου. Κι εγώ σε αγαπώ!

Καθώς φεύγουν οι γονείς και τα παιδιά...

Πατέρας Ρ

Κάθαρμα...

Πατέρας Ι

Σκουλήκι...

Μητέρα Ρ

Κλώσα!

Μητέρα Ι

Σκύλα!

Λαυρέντιος *(τους σταυρώνει φεύγοντας)*

Την ευχή μου να' χετε, τέκνα μου!

ΟΛΟΙ

Ο,τι πεις!!!

Μουσική... Η αυλαία αδειάζει

Σκηνή 3^η

Βγαίνει ο αφηγητής

Αφηγητής

Πολύ φαγητό ρε φίλε... πω – πω φούσκωμα! Ααααα! Είμαι στη σκηνή.
Ώρα να μεγαλουργήσω για άλλη μια φορά!

Από πίσω ξεροβήχουν οι υπόλοιποι...

Αφηγητής

Ποταποί απλήρωτοι κομπάρσοι!!! *(καθαρίζει τη φωνή του)*

Το έργο θα νομίζετε

Πως κλείνει εδώ πέρα

Μια κι ο Ρωμαίος φόρεσε

Στη νύφη του ... έναν κολιέ!

Γελιέστε φίλοι μου καλοί

Όλα αρχίζουν τώρα...

Μισό... να φτιάξω το μαλλί *(ισιώνει την περούκα!)*

Γιατί θα πάρω φόρα!

Η Ροζαλίνα σκύλιασε

που' χασε το Ρωμαίο

Μα κι ο Παρούλης δειλίασε

Να σφάξει τον... καλούτσικο!

Το σχέδιο εκδίκησης

Παλεύουνε να βρούνε

μερόνυχτα συζήτησης

μεγάλο δράμα ζούνε!!!

Μα κι ο Ρωμαίος τα' παιξε

Μαζί κι η Ιουλιέτα

Γιατί μονάχοι δεν μπορούν

Να φάνε μια ... σοκολατίτσα!!!

Μένουν μαζί με τους γονείς
Μαζί κι η παραμάννα
Κι όλοι τη Juliet ρωτούν
«Πότε θα γίνεις ... μάννα;» [όλοι από πίσω]
Μα δείτε και μονάχοι σας
Γιατί έχω μια λιγούρα.
΄Ασε που από την πίτσα μ' έπιασε
Μια τρομερή καούρα!
Το βλέπω στα ματάκια σας
Δε θέλετε να φύγω!
Μη με παρακαλάτε βρε
Σε λίγο θα γυρίσω!

Ο αφηγητής καθώς φεύγει απ τη σκηνή σκοντάφτει πάνω στη Ροζαλίνα που δεν μπορεί να κρατήσει το θυμό της.

Ροζαλίνα

Τσακίσου από μπρος μου ατάλαντε κομπάρσε!

Αφηγητής

Τι έγινε; Περιμένουμε να αδιαθετήσουμε;;;

*...Η Ροζαλίνα πηγαίνει πάνω κάτω ενώ συγχρόνως καταπίνει χάπια... Μο-
νολογεί*

Ροζαλίνα

Κάθαρμα! ... ΄Υπουλε! ... Φίδι κολοβό!... Με παράτησες για μια ... φακι-
δομούρα που' τα χει όλα στα πόδια της σαν κακομαθημένη Μπάρμπι!
Δεν έχεις αγόρι μου όμως αρχίσει να ζεις την οικογενειακή ζωή να δεις τη
γλύκα! ... Κι αυτός ο Γκούφη ... εννοώ ο Πάρης πού είναι να με παρηγο-
ρήσει λίγο προτού μαραζώσω εντελώς... Μου τέλειωσαν και τα χάπια...

*Η Ροζαλίνα κλαίει και μπαίνει ο Παρούλης ζωσμένος με όπλα, σπαθιά και
ζώνες με σφαίρες.*

Ροζαλίνα

Καλώς τον Τσακ Νόρις!

Πάρις

Όμορφη Ροζαλίνα, πάλι κλαις;

Ροζαλίνα

Απ την αρχή του έργου κλαίω, χρυσό μου. Μάσκαρα δεν έχει μείνει στις βλεφαρίδες! Πάρη, δεν αντέχω άλλο. Είμαι μια δυστυχισμένη, πανέμορφη αμόλυντη, αγνή, αθώα και καλοσυνάτη κοπελίτσα....

Πάρις

Κοίτα, αυτό μπορούμε να το αλλάξουμε...

Ροζαλίνα

Ποιο; Το «καλοσυνάτη»;

Πάρις

Όχι, το «αμόλυντη»!

Ροζαλίνα

Όλοι οι άντρες αυτό έχετε στο μυαλό σας... Δεν έχω ελπίδες...

Πάρις

Δεν με κατάλαβες, όμορφη Ροζαλίνα. Άλλο εννοώ!

Ροζαλίνα

Τι εννοείς;

Πάρις

Άκουσέ με. Δε θέλεις να εκδικηθείς το Ρωμαίο που παντρεύτηκε τη δική μου Ιουλιέτα;

Ροζαλίνα

Εννοείται!

Πάρις

Και δεν θέλεις να τον κάνεις και πάλι δικό σου;

Ροζαλίνα

Εξυπακούεται!

Πάρις

Ε τότε θα τον κάνεις σύντομα!

Ροζαλίνα

Και πώς θα γίνει αυτό; Ο Ρωμαίος είναι παντρεμένος και τυφλά ερωτευμένος μ' αυτήν την Πίπη τη Φακιδομύτη!

Πάρις

Δεν τα ξέρεις όλα. Έχω νέα!!!

Ροζαλίνα

Και τι περιμένεις, βρε Γκούφη; Να τελειώσει το έργο πρώτα; Μίλα!

Πάρις

Άκουσέ με. Έμαθα στην αγορά που ήμουν τις προάλλες για να πάρω αβοκάντο, ότι ο Ρωμαίος και η Ιουλιέτα έχουν προβλήματα. Από τότε που παντρεύτηκαν μένουν όλοι μαζί στο ίδιο σπίτι. Γονείς, πεθερικά, παραμάνες, σκυλιά, γατιά, καμιά φορά κι ο πατήρ Λαυρέντιος!!!

Ροζαλίνα

Ο Λαυρέντιος τι δουλειά έχει;

Πάρις

Εξομολογεί τις γυναίκες του σπιτιού τρεις φορές την εβδομάδα!!!

Ροζαλίνα

Α μάλιστα! Τι άλλο έχεις ακούσει;

Πάρις

Άκουσα, λοιπόν, ότι τσακώνονται, ότι βρίζει ο ένας τη μάνα του άλλου, ότι δε μπορούν να βρεθούν πουθενά μόνοι τους, ούτε καν στην κάμαρή τους!!!

Ροζαλίνα

Παρούλη μου, να σε φιλήσω. Αυτά είναι καταπληκτικά νέα... Όμως, εγώ τι μπορώ να κάνω;

Πάρις

Να αποπλανήσεις το Ρωμαίο! Στην κατάσταση που είναι και με τα προβλήματα που έχει σπίτι του θα τρέξει από πίσω σου σαν σκυλάκι!

Ροζαλίνα

Μμμμ.... Δεν είναι κακό! Απ την άλλη όμως τι θα κερδίσω μ' αυτό; Εγώ τον θέλω δικό μου για πάντα.

Πάρις

Κάτσε ντε! Αφού τον αποπλανήσεις λίγο... θα βγάλουμε βρώμα στην αγορά όπου συχνάζει κι η παραμάνα, ότι έμεινες έγκυος απ το Ρωμαίο. Φαντάζεσαι τι θα γίνει μετά;

Ροζαλίνα

Ωωωω, μα ναι! Η Ιουλιέτα σαν το μάθει, θα τον διώξει, κατόπιν θα τον χωρίσει, οπότε εκείνος θα έρθει στην αγκαλιά μου, κι αυτή θα πέσει απαρηγόρητη στη δική σου. Το πιασα καλά;

Πάρις

Μια χαρά. Λοιπόν, πώς σου φαίνεται το σχέδιό μου;

Ροζαλίνα

Παρούλη, είσαι σατανικός, αλλά μ' αρέσει. Να σε ρωτήσω κάτι όμως;

Πάρις

Ελεύθερα!

Ροζαλίνα

Αφού εσύ τελικά δεν θα σκοτώσεις το Ρωμαίο, γιατί έχεις ζωστεί σαν το πολεμικό μουσείο;

Πάρις

Αααα, να μωρέ. Με έχουν καλέσει κάτι φιλαράκια εκεί στα Ζωνιανά για κυνήγι...! Λοιπόν, μην καθυστερούμε. Ο Ρωμαίος κάθε Τρίτη απόγευμα βγάζει το σκυλί του βόλτα στο πάρκο γιατί η Ιουλιέτα έχει μάθημα πιάνου στο σπίτι...

Ροζαλίνα

Απόψε δηλαδή. Προλαβαίνω ένα κομμωτήριο και μίαν αποτρίκωση! Πότε θα γυρίσεις από το κυνήγι;

Πάρις

Αύριο κιόλας. Θα έρθω τρέχοντας να μου πεις τα νέα. Πάω όμως να μη μας δει κανείς μαζί!!! Έχε γεια όμορφη Ροζαλίνα! Θα σου φέρω δώρο και μια μπεκάτσα!

Ροζαλίνα

Πραγματικά, τώρα με κέρδισες! Αντίο σατανικέ μου Παρούλη!

*Μουσική... Μεταφερόμαστε στο σπίτι του Ρωμαίου, της Ιουλιέτας, της μά-
μάς, του μπαμπά, της πεθεράς, του πεθερού... κλπ κλπ. Εμφανίζεται ο Ρω-
μαίος, κοιτάζοντας με προσοχή αριστερά – δεξιά για να δει αν είναι μόνος
του, κρατώντας σφικτά στη μασχάλη του ένα βιβλίο του Σαίξπηρ*

Ρωμαίος

Ωωωω! Μα επιτέλους! Λίγη ησυχία εδώ μέσα. Ας αφοσιωθώ στο διάβα-
σμα, αφού δεν μπορώ κάτι άλλο να κάνω...

Μπαίνει φουριόζα η Ιουλιέτα κι από πίσω ακολουθεί η μητέρα της.

Ιουλιέτα

Μητέρα, άσε με ήσυχη σου είπα... Εδώ είσαι ακόμη εσύ;

Μητέρα I

Να ο προκομμένος σου, πάλι στον καναπέ κάθεται. Σαν γάτα Αγκύρας
κατάντησε πια! Τι κάνεις εδώ;

Ρωμαίος

Σεξ!

Μητέρα + Ιουλιέτα

Ορίστε;;;

Ρωμαίος

Εεεεε εννοώ Σαίξπηρ! Διαβάζω λίγο Σαίξπηρ! Γεια σου, Τζούλη. Γεια σας,
μητέρα. Εδώ είστε κι εσείς;

Μητέρα I

Βρε αν δεν ήμουν εγώ μαζί σας θα το 'χατε διαλύσει το σπίτι σας

Ιουλιέτα

Ενώ τώρα το έχουμε ενωμένο!

Ρωμαίος

Μητέρα, δεν έχετε κάποια δουλειά να κάνετε;

Μητέρα Ι

Βρε εγώ έχω χίλιες δουλειές να κάνω. Να δω εσύ πότε θα δουλέψεις! Πότε θα φέρεις λεφτά στο σπιτικό σου. Το κοριτσάκι μου έρεψε, έχασε την λάμψη του από τότε που παντρευτήκατε.

Ιουλιέτα

Μαμά! Σταμάτα! Φτάνει πια. `Αφησέ μας λίγο μόνους. Θέλω να μιλήσω με το Ρωμαίο.

Μητέρα Ι

Βρωμαίο θες να πεις. Ένα μήνα έχει να κάνει μπάνιο. Το βλέπω εγώ στα σώβρακά του!!!

Ιουλιέτα

Μητέρα!!!

Μητέρα Ι

`Ασε που έχει αρχίσει και παχαίνει!

Ιουλιέτα

Μητέρα!!!

Μητέρα Ι

Επαναλαμβάνεσαι! Ευτυχώς που κάθε Τρίτη τον βγάζει ο σκύλος του βόλτα στο πάρκο και ησυχάζουμε λίγο!!!

Ρωμαίος

Μητέρα! Με προσβάλλετε!

Μητέρα Ι

Καλά σου κάνω... Αχ, πάλι συγκύστηκα... Πρέπει να εξομολογηθώ άμεσα για να τα βγάλω από μέσα μου...

Ρωμαίος

Πάλι θα εξομολογηθείτε, μητέρα; Τι είναι πια αυτός ο πατήρ Λαυρέντιος, αντιβίωση;

Μητέρα Ι

Δουλειά σου εσύ... [ακούγεται κουδούνι].. Αχ αυτός θα είναι... Παραμάνε..... παραμάνε;

`Ερχεται η παραμάνε

Παραμάννα

Μάλιστα, κυρία. Με φωνάξατε;

Μητέρα Ι

Ναι, σε φώναξα παιδί μου. Πήγαινε να ανοίξεις. Ο πατήρ Λαυρέντιος θα είναι.

Παραμάννα

Αχ, αλήθεια κυρία; Τι ωραία!

Μητέρα Ι

Εσύ τώρα γιατί χαίρεσαι;

Παραμάννα

Ε, να κυρία. Θέλω κι εγώ να εξομολογηθώ. Έχω από την Παρασκευή κι ο Λαυρέντιος μου συνέστησε να εξομολογούμαι τρεις φορές την εβδομάδα... αν θέλω να δω τον παράδεισο...

Μητέρα Ι

Μπασαα; Έτσι είπε ε; Πήγαινε ν ανοίξεις και φέρ' τον κατευθείαν στην κάμαρή μου. Εγώ πάω να φρεσκαριστώ λιγάκι. Και κοίτα να μην μας ενοχλήσει κανείς. Τ' άκουσες;

Παραμάννα

Μάλιστα κυρία

Μητέρα Ι

Θα ξαναγυρίσω...

Ρωμαίος

Υπόσχεση είναι αυτό τώρα ή απειλή;

Η μητέρα και η παραμάννα φεύγουν απ τη σκηνή. Μένουν μόνοι τους ο Ρωμαίος κι η Ιουλιέτα

Ιουλιέτα

Αχ, Ρωμαίο, Ρωμαίο, γιατί μένουμε με τους γονείς μας και δε νοικιάζουμε ένα δυαράκι ωραίο;

Ρωμαίος

Ωωωω, ψυχούλα μου, δεν ξέρεις πόσο θα το 'θελα. Μα πού να φανταζόμουν κι εγώ ότι θα παντρευόμασταν και τους γονείς μας.

Ιουλιέτα

Αχ, αγαπημένε μου, δεν θα αντέξω για πολύ ακόμα. Η μάνα σου με παρακολουθεί, η δική μου όλο γκρίνια είναι, ο πατέρας μου ανησυχεί αν μου φέρεσαι καλά κι ο δικός σου όλο με ρωτάει πότε θα κάνουμε παιδί.

Ρωμαίος

Ωωωω, και πώς θα το κάνουμε το παιδί Ιουλιέτα μου; Με τον κρίνο; Από τότε που παντρευτήκαμε, μία φορά σε χάρηκα κι αυτό ήταν την πρώτη βραδιά του γάμου μας.

Ιουλιέτα

Αφού την επομένη ήρθαν να μείνουν μαζί μας; Πώς να λειτουργήσω κι εγώ μ αυτούς εδώ; Πώς να αφήσω τον πόθο μου ελεύθερο;

Ρωμαίος

Να τον αφήσεις ματάκια μου, να τον αφήσεις. Κι εγώ άνθρωπος είμαι. Πάνω στα νιάτα μου. Θα σκάσω καμιά ώρα... Έλα τώρα που δε μας βλέπει κανείς να μου δώσεις ένα φιλάκι!

Ιουλιέτα

Τρελάθηκες; Κι αν μπει κάποιος και μας δει;

Ρωμαίος

Ε τότε πάμε στην κάμαρή μας για λίγο!

Ιουλιέτα

Μα πώς θα πάμε Ρωμαίο μου που η κάμαρή μας είναι δίπλα στις μητέρας μου; Εξάλλου αυτή τη στιγμή εξομολογείται... Φαντάσου να μας ακούσει ο πατήρ Λαυρέντιος... Αααα, δεν μπορώ, έχω κάποιες αρχές.

Ρωμαίος

Οι αρχές μας μάραναν. Να σε ρωτήσω κάτι όμως; Γιατί η μητέρα σου κάθε φορά που την εξομολογεί ο Λαυρέντιος, φωνάζει «κι άλλο πάτερ, κι άλλο πάτερ»;

Ιουλιέτα

Δεν θα της φτάνει ο αγιασμός μάλλον.

Ρωμαίος

Λες; Γιατί κι η δική μου τα ίδια κάνει

Εκείνη την ώρα μπαίνει η μητέρα του Ρ

Ιουλιέτα

Κατά φωνή...

Μητέρα Ρ

Κι ο γάιδαρος [δείχνει τον Ρωμαίο]! Α εδώ είστε;

Ρωμαίος

Γεια σου, μητέρα

Ιουλιέτα

Τι κάνετε, μητέρα;

Μητέρα Ρ

Τα πάντα κάνω χρυσή μου, αφού δεν τα κάνει κάποια άλλη εδώ μέσα!

Ζυγίστηκες αγόρι μου σήμερα;

Ρωμαίος

Όχι, μητέρα, ξέχασα

Μητέρα Ρ

Δεν σου'χω πει να ζυγίζεσαι κάθε πρωί; Σαν παιδί της Αφρικής έχεις καταντήσει από τότε που παντρευτήκατε!

Ιουλιέτα

Κάνετε λάθος, μητέρα. Ο γιος σας έχει πάρει δέκα κιλά

Ρωμαίος

Είναι γιατί μου'χουν πρηστεί τ'αρχ...

Μητέρα Ρ + Ιουλιέτα

Ρωμαίο!!!

Ρωμαίος

Τ'αρχικά μου μπράτσα εννοούσα που ήταν αδύνατα στην αρχή και τώρα από την πολλή γυμναστική έχουν φουσκώσει και... Μητέρα δεν έχεις καμιά δουλειά να κάνεις; Θέλω να μιλήσω με την Ιουλιέτα

Μητέρα Ρ

Ε, κι εγώ τι σας εμποδίζω; Μιλήστε. Εξάλλου σε λίγο έχω ραντεβού με τον Λαυρέντιο για εξομολόγηση.

Ρωμαίος + Ιουλιέτα

Κι εσύ;

Μητέρα Ρ

Γιατί, ποιος άλλος;

Ιουλιέτα

Η μητέρα μου κι η παραμάννα μου. Μάλιστα αυτή τη στιγμή είναι στην κάμαρή της και την εξομολογεί.

Μητέρα Ρ

Α ώστε έτσι η σκύλα ε;

Ρωμαίος

Τι είπες μητέρα;

Μητέρα Ρ

Λέω, μήπως είναι η ώρα να πας τη σκύλα στο πάρκο... Όστε γι αυτό μου είναι κουρασμένος κάθε φορά...

Ιουλιέτα

Μητέρα, νομίζω πως κι εγώ χρειάζομαι τον πατέρα Λαυρέντιο να με εξομολογήσει. Αισθάνομαι ένα βάρος μέσα μου

Μητέρα Ρ

Πες μια σόδα! Εσύ έχεις το γιο μου, τρομάρα σου... που να μην έσωνες.

Ιουλιέτα

Μα δεν είναι πάτερ ο Ρωμαίος

Μητέρα Ρ

Ναι, γιατί είναι ο Λαυρέντιος... Είσαι μικρή ακόμη για εξομολόγηση. Μετά τα σαράντα σου το συζητάμε...

Μπαίνει ο πάτερ Λαυρέντιος κάπως κουρασμένος και αναμαλλιασμένος

Λαυρέντιος

Αγαπητή μου (της φιλάει το χέρι). Παιδιά μου, πώς είστε σήμερα;

Μητέρα Ρ

Τι έγινε, πάτερ; Σεξορκισμό είχατε; Φτιάξτε λίγο το μαλλί και το κολάρο...

Λαυρέντιος

Τι σκατά, αφού χτενίστηκα στις σκάλες. Πάμε αγαπητή μου στην κάμαρή σας;

Μητέρα Ρ

Αχ ναι πάτερ μου, πάμε, έχω πολλά να βγάλω από μέσα μου...

Λαυρέντιος

Κι εσείς;

Μητέρα Ρ

Γιατί, ποιος άλλος;

Λαυρέντιος

Η μητέρα της Ιουλιέτας, ήταν πολύ φορτωμένη και την αλάφρωσα λίγο... Ευτυχώς τώρα πήρε έναν υπνάκο και γαλήνεψε. Λοιπόν; Πάμε αγαπητή μου γιατί έχω και την παραμάννα που περιμένει; ...

Μητέρα Ρ

Ω ναι πάτερ, πάμε γιατί όπου να' ναι θα γυρίσει κι ο άντρας μου... Θα ξαναγυρίσω (*απευθύνεται στα παιδιά*)

Ιουλιέτα

Τώρα αυτό υπόσχεση είναι η απειλή;

Πάτερ και μητέρα Ρ φεύγουν απ τη σκηνή

Ιουλιέτα

Αχ, Ρωμαίο, Ρωμαίο γιατί να μην ήσουν ορφανός κι εγώ πεντάρφανη;

Ρωμαίος

Ωωω μικρό μου λαβωμένο σπουργιτάκι, πόσο πίκρα κρύβουν τα λόγια σου. Πρέπει να κάνουμε κάτι άμεσα. Αυτοί δεν πρόκειται ποτέ να μας αφήσουν...

Ιουλιέτα

Τι όμως; Μονάχα μη μου πεις να πιούμε δηλητήριο κι άλλες τέτοιες τραγικές αηδίες...

Ρωμαίος

Το βρήκα, αγαπημένη μου, το βρήκα! Θες να το σκάσουμε απόψε το βράδυ οι δυο μας;

Ιουλιέτα

Τι λες τώρα; Και πού να πάμε;

Ρωμαίος

Να πάμε στην Ελλάδα. Έχουμε ένα εξοχικό στην Ηλιούπολη. Πρόσφατα το ανακαίνισε ο πατέρας μου, αλλά δεν πάει ποτέ κανείς μας

Ιουλιέτα

Με τι λεφτά; Πώς θα ζήσουμε; Και τι θα πούμε στους γονείς μας; Αχ, φοβάμαι...

Ρωμαίος

Ωωω, μικρή μου λατρευτή πεταλουδίτσα. Άστα όλα επάνω μου. 1. Δουλειά θα βρούμε αμέσως σαν ηθοποιοί. Κοίτα τι ωραία παίζουμε τόση ώρα! 2. Θα ζήσουμε με την αγάπη και τον έρωτά μας. Έχω και κάποια λεφτά στον κουμπαρά μου από τα κάλαντα, για αρχή φτιάνουν!!! 3. Στους γονείς μας θα γράψουμε ένα γράμμα και θα τους εξηγήσουμε γιατί φύγαμε. Εξάλλου, όταν το διαβάσουν, θα είμαστε ήδη πολύ μακριά.

Ιουλιέτα

Λες αγαπημένε μου;

Ρωμαίος

Αν λέω, λέει. Όσο το σκέφτομαι τόσο τέλειο φαντάζει το σχέδιό μου. Λοιπόν, άκου τι θα κάνουμε. Εγώ θα πάω το σκυλί στο πάρκο και θα το ξαμολήσω. Χέστηκα! Μου τη δίνει το μουλάρι έτσι κι αλλιώς. Μετά, θα τρέξω σ' ένα πρακτορείο και θα βγάλω δυο εισιτήρια για Αθήνα απόψε με τη βραδινή πτήση. Εσύ εντωμεταξύ φτιάξε δυο βαλιτσούλες με τα απαραίτητα και κρύψ' τες. Όταν το βράδυ όλοι κοιμηθούν, το σκάμε!

Ιουλιέτα

Αχ, Ρωμαίο μου, Ρωμαίο μου, πόσο σε λατρεύω, πόσο σε ποθώ, πόσο σε λαχταρώ! Είσαι καταπληκτικός!!! Λες να πετύχει;

Ρωμαίος

Όπως σε βλέπω και ... δε με βλέπεις! Λοιπόν, είναι η ώρα για το κοπρό-
σκυλο. Φεύγω αμέσως για να προλάβω. Εσύ όπως είπαμε, ναι;

Ιουλιέτα

Αχ ναι, ναι, ναι!

Ρωμαίος

Ωωω, τι ωραία που βογκάς μικρή μου παρθενική λολίτα

Ιουλιέτα

Και πού να με δεις στην Ηλιούπολη!!! Φύγε όμως τώρα γιατί θα έρθει κι
ο δάσκαλος του πιάνου...

Ρωμαίος

Ωωω, φεύγω, μα σ' αγαπώ και σου ορκίζομαι αιώνια πίστη και λατρεί-
α!!!

Ιουλιέτα

Και πολύ καλά κάνεις!

Χτυπάει το κουδούνι... Μετά από λίγο μπαίνει η παραμάννα

Παραμάννα

Κυρία, ήρθε ο δάσκαλος του πιάνου και σας περιμένει. Και σας κύριε,
σας περιμένει το σκυλί στην αυλή για την καθιερωμένη του βόλτα....

*Τα παιδιά είναι καταχαρούμενα. Τη φιλάνε και οι δύο και φεύγουν απ τη
σκηνή μες στην καλή χαρά*

Παραμάννα

Αυτά έχουν μήνες να χαμογελάσουν και τώρα κάνουν σαν χαζοχαρούμε-
να! Τι σκατά! Αμάν, με κόλλησε ο παπάς... Πιπέρι στο στόμα. Αχ, πρέπει
να εξομολογηθώ αμέσως. Πάω να δω αν ήρθε η σειρά μου!

Η σκηνή αδειάζει... Μουσική... Αλλαγή σκηνικού... δάσος... παγκάκι ...

Συνεχίζεται...

Το θεατρικό έργο υπόκειται σε πνευματικά δικαιώματα και το παρόν απόσπασμα είναι μόνο για ανάγνωση και όχι για χρήση.

Επικοινωνήστε στο mail : kivotostistexnis@gmail.com

για την αγορά των πνευματικών του δικαιωμάτων

